

Inv. nr. 45/2001

KAT. 10. SKÅL AF FRITTEGODS BEMALET MED LUSTRE OVER EN OPAK, HVID GLASUR. SIGNERET ABU ZAYD

IRAN, KASHAN; JUMADA AL-AKHIRA 600 H = FEBRUAR-MARTS 1204

H: 9,8; DIAM: 19,8 CM

En mand og en kvinde er på elegant, men ret så abstrakt vis anbragt i et udefinerbart landskab udfyldt med planteranker og småfugle.

Figurerne er udsparet i lustre-grunden, og detaljerne, der definerer dem, er malet med lustre. Hun sidder til venstre i en kjortel, hvor et par kraftige spiralranker løst angiver knæenes placering. Kun hænderne, den fyldige hals, ansigtet og hendes lange hår, kronet med et diadem eller en hat, er tydeligt angivet. Han er iført en kaftan med mongolsk lukning i venstre side. Hans arme er tydeligere angivet, ligesom hændernes stilling og venstre bens støvle, der stikker frem.

Vi er langt fra den naturalisme, som sås på den egyptiske skål (kat. 8, inv.nr. 4/1992). Begge har runde ansigter med buttede hager, flot tegnede øjenbryn, næser og små munde. Øjnene er smalle og lidt skrå.

De er begge et udtryk for det nye tyrkisk-mongolske menneskeideal, der blev det fremherskende i store dele af Mellemøsten fra det 11. århundrede – et ideal som i vid udstrækning holdt sig helt op i det 17. århundrede, selvom meget store dele af befolkningen tilhørte en mere indoeuropæisk type.